

РЕШЕНИЕ

№ 6237

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Антон Стефанов, като разгледа дело номер **6085** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] – 1407, област С., [община], район „Т.“, ул. „485- та“, № 24 срещу решение № 20056768 от 02.03.2021 г. по н.а.х.д. № 10738/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 206/22.08.2019 г., издадено от К. Н. – директор на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ [населено място], с което на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от Закона за храните /ЗХ/.

Касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява. В касационната жалба твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Иска се неговата отмяна и постановяване на решение, с което се отменя процесното НП. Постъпила е писмена молба от касатора, в която се поддържа депозираната касационна жалба.

Ответникът по касационната жалба – Областна дирекция по безопасност на храните –

редовно призован, представлява се от адв. Б., с пълномощно по делото. В съдебно заседание касационната жалба се оспорва като неоснователна и недоказана, излагат се аргументи в полза на това твърдение. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор С. дава заключение решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд – София, X. касационен състав, намира за неоснователна.

За да постанови процесното решение първоинстанционният съд е приел, че по безспорен начин е доказано, че касаторът е извършил нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от ЗХ, за което му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, поради което е потвърдил процесното НП.

Основните възражения на касатора са, че са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото му на защита и представляващи основания за отмяна на процесното НП. В касационна жалба се твърди, че на касатора не е бил връчен, а само предявен посочения в процесното НП акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 2001603/29.05.2019 г., че от процесното НП не става ясно какво е извършеното нарушение, както и че не е очертан обемът от факти, които следва да намерят място в описанието на обстоятелствата, при които се твърди да е извършено административното нарушение, а вместо това е извършено препращане към констативни протоколи, което според касатора е недопустимо.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Възражението на касатора относно допуснатото съществено процесуално нарушение, изразяващо се в невръчване на АУАН, е неоснователно, тъй като от представения по делото АУАН категорично се установява, че същият е съставен в присъствието на касатора и надлежно му е връчен, което е удостоверено със саморъчно поставения подпис на разписката.

Касателно възражението, че от процесното НП не става ясно за какво административно нарушение е било наложено наказание – за продажба или за съхранение на стоки с изтекъл срок на годност, настоящата инстанция намира, че то е неоснователно. Подробно в първоинстанционното решение е обосновано, че става дума именно за нарушение, изразяващо се в „пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от хора“, като подробно е описано въз основа на легалните понятия за „пускане на пазара“, „негодна храна за консумация от човека“ и „търговия“, регламентирани в ЗХ, че касаторът е осъществил именно състава на това административно нарушение и че съхраняваните от него стоки чрез излагането им на витрина в търговската площ на магазина е било с цел тяхната продажба. В този смисъл напълно ясно става от процесното НП за какво нарушение е бил санкциониран касаторът и настоящата инстанция напълно споделя изложените в оспорваното решение мотиви.

Неоснователно е и възражението, че правото на защита на касатора е било ограничено, тъй като в процесните АУАН и НП не са описани всички продукти, които са констатирани като такива с изтекъл срок на годност, а вместо това е препратено към констативни протоколи. Настоящата инстанция счита, че няма пречка актосъставителят и наказващият орган да препращат в издадените от тях АУАН и НП

към констативните протоколи, тъй като с препращането тези документи стават неразделна част от административнонаказателната преписка и заедно с акта и НП представляват едно цяло, което обективира волята на актосъставителя и на наказващия орган. Освен това, както правилно е приел и първоинстанционният съд, дори и само за описаните в АУАН и НП стоки да е наложено наказание на касатора, то пак е съответно на обществената опасност на деянието.

С оглед на изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо и постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като взе предвид изхода на делото, намира искането на административнонаказващият орган за присъждане на адвокатско възнаграждение за основателно и своевременно направено, поради което касаторът следва да бъде осъден да заплати на административнонаказващия орган адвокатско възнаграждение в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20056768 от 02.03.2021 г. по н.а.х.д. № 10738/2020 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 206/22.08.2019 г., издадено от К. Н. – директор на Областна дирекция по безопасност на храните [населено място], с което на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 3 от Закона за храните.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] – 1407, област С., [община], район „Т.“, ул. „485- та“, № 24 да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните [населено място] сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.